

TEKERRÜR HÜKÜMLERİN UYGULAMASINA İLİŞKİN YARGITAY KARARLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Prof. Dr. İzzet ÖZGENÇ

Anahtar Kavram:

Tekerrür

“Tekerrür, 765 sayılı TCK'da *"cezanın artırım nedeni"* olarak öngörülmüş iken, yeni sistemde koşullu salıverilme süresini de etkileyecek şekilde bir *"infaz rejimi"* olarak düzenlenmiştir.

5237 sayılı TCK'nun 58. maddesi uyarınca önceden işlenen suçtan dolayı verilen hükmün kesinleşmesinden sonra yeni bir suçun işlenmesi halinde sanık hakkında tekerrür hükümleri uygulanacaktır. Tekerrür hükümlerinin uygulanabilmesi için önceki hükmün kesinleşmesi ve ikinci suçun ilk hükmün kesinleşmesinden sonra işlenmesi yeterli olup, bu cezanın infaz edilmiş olmasına gerek bulunmamaktadır. Ancak kanun koyucu tekerrür hükümlerinin uygulanabilmesi için önceki cezanın infaz edilmesi şartını aramadığı halde, infazdan sonra belirli bir sürenin geçmesi halinde tekerrür hükümlerinin uygulanamayacağını hüküm altına almıştır. Buna göre beş yıldan fazla süreyle hapis cezasına mahkûmiyet halinde cezanın infaz edildiği tarihten itibaren beş yıl, beş yıl veya daha az süreli hapis veya adli para cezasına mahkûmiyet halinde ise cezanın infazı tarihinden itibaren üç yıl geçmekle tekerrür hükümleri uygulanmayacaktır.

58. madde uyarınca kişinin mükerrir sayılabilmesi için ilk hükmün kesinleşmesinden sonra ikinci suçun işlenmesi yeterli olup ilk suçun 1 Haziran 2005 tarihinden önce veya sonra işlenmesinin mükerrirlik açısından herhangi bir önemi bulunmamaktadır.

Tekerrür hükümlerinin uygulanmasına karar verilmesinin sonucu olarak; mükerrir sanık hakkında sonraki suç nedeniyle kanun maddesinde seçimlik ceza olarak hapis veya adli para cezası öngörülmüşse hapis cezasına hükmolunması, hükmolunan cezanın mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesi ve hükümlü hakkında hapis cezasının infazından sonra denetimli serbestlik tedbiri uygulanması gerekmektedir.

...

TCK'nun 58. maddesinde tekerrüre esas alınan ilamın kararda açıkça gösterilmesi gerektiğine ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır. Mükerrirlere özgü infaz rejimi, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Kanunda düzenlenmiş olup, bu kanunun *"Mükerrirlere Özgü İnfaz Rejimi ve Denetimli Serbestlik Tedbiri"* başlıklı 108. maddesinin 2. fıkrasında; *"tekerrür nedeniyle koşullu salıverme süresine eklenecek miktar; tekerrüre esas alınan cezanın en ağırından fazla olamaz"* hükmüne yer verilmiş, birinci fıkranın (c) bendine göre ise mükerrirlere özgü infaz rejimi uygulanmasına karar verilenler hakkında infaz şartları ağırlaştırılarak koşullu salıverilme süresi, süreli hapis cezasında cezanın dörtte üçü olarak belirlenmiştir.

Ayrıca aynı maddenin 3. fıkrasında *"ikinci defa tekerrür hükümlerinin uygulanması durumunda, hükümlü koşullu salıverilmez"* düzenlenmesine yer verilmiştir. Sanık hakkında birinci tekerrür şartlarının oluşması nedeniyle tekerrür hükümleri uygulandıktan ve tekerrür uygulanan mahkûmiyet kesinleştikten sonra, yeniden tekerrür hükümlerinin uygulanmasını gerektiren bir suçun işlenmesi halinde ikinci kez tekerrür hükümleri uygulanacak ve hükümlü artık koşullu salıvermeden yararlanamayacaktır.

Belirtilen kanuni düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, **hükümde tekerrüre esas alınan ilamın gösterilmesine gerek olmadığı**, bu durumun infaz aşamasında gözetilebileceği, sanık

hakkında birden fazla tekerrüre esas alınabilecek hükümlülüğün bulunması halinde ise en ağırının infaz aşamasında tekerrüre esas alınması gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.”: Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/3-1372, K. 2013/329; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/15-1351, K. 2013/328; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/13-1436, K. 2013/326; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/9-1465, K. 2013/325; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1434, K. 2013/324; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1432, K. 2013/323; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1435, K. 2013/322; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/8-228, K. 2013/321; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/8-134, K. 2013/320; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/13-245, K. 2013/319; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/13-1495, K. 2013/318; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/13-1493, K. 2013/317; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/13-1332, K. 2013/316; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/10-51, K. 2013/315; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1542, K. 2013/314; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1491, K. 2013/313; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1454, K. 2013/312; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/3-1328, K. 2013/310; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/13-1302, K. 2013/309; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/8-129, K. 2013/308; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/8-54, K. 2013/307; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/13-4, K. 2013/306; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/13-1444, K. 2013/305; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2013/8-151, K. 2013/304; Yargıtay CGK, **18.6.2013**, E. 2012/6-1441, K. 2013/303.

Yargıtay’ın bu kabulünü doğru bulmamaktayız. Kararın gerekçesinde, hakkında mahkûmiyet hükmü kurulan kişinin daha önce işlediği hangi suçtan mahkumiyeti sebebiyle mükerrir olduğunun belirtilmesi gerekir. Bu durum, tekerrürle ilgili olarak Kanunda belirlenen süreler bakımından büyük önem taşımaktadır.